

LA TRANSGIFURACIÓ DEL SENYOR
HOMILIA DEL P. ABAT JOSEP M. SOLER
6 D'AGOST DE 2018
2P2 1, 16-19; Mc 9, 2-10

Aquest evangeli que acabem d'escoltar, germans i germanes estimats, ens mostra la glòria celestial de Jesús. S'esdevé, segons que deia l'evangelista, *en una muntanya alta*. És una indicació que té un valor simbòlic, que va més enllà de la concreció geogràfica. Ens remet a altres passatges de la Bíblia en els quals Déu és manifesta en la *mntanya*, i d'una manera particular ens remet a la *mntanya* del Sinaí, el lloc per excel·lència on Déu va deixar sentir la seva veu i va fer l'aliança amb el seu poble. La referència al Sinaí queda encara més subratllada per la presència, al costat de Jesús, de dues figures cabdals de l'antiga aliança, Moisès i Elies, als quals Déu es manifestà en aquella *mntanya* santa. A més, l'evangelista parla d'*un núvol que els cobria*. Aquest *núvol*, també segons la tradició bíblica, expressava la presència activa de Déu i evocava el *núvol* que acompanyà els fills d'Israel durant la travessia del desert (cf. Ex 13, 22).

Tot el marc, doncs, on s'esdevé la transfiguració ens parla de presència de Déu, de revelació. Al centre, hi ha Jesucrist; el seu cos humà i els seus *vestits fulgurants* esdevenen transparència de la seva divinitat. Abans de la seva passió, la pedagogia divina volgué que els tres deixebles testimonis de la transfiguració, Pere, Jaume i Joan, poguessin albirar una mica el misteri del Crist, abans que amb la resurrecció d'entre els morts aquest misteri quedés plenament manifestat. Tots tres apòstols haurien d'acompanyar Jesús per les tenebres de la passió, però abans els és concedit d'entreveure la *glòria que li pertoca com a fill únic del Pare* (Jo 1, 14). *Del núvol estant va sortir una veu*, explicava l'evangelista sant Marc. És la veu del Pare. I és l'única paraula que Déu diu a la humanitat reportada pels evangelis: *Aquest és el meu Fill, el meu estimat; escolteu-lo*. Els tres apòstols reben del Pare la declaració fonamental de la fe cristiana: Jesús de Natzaret és el Fill de Déu. I, per això cal escoltar-lo; és a dir, acollir els seus ensenyaments per fer-los vida; per tal que el pensament quedi imbuït de la seva paraula, el cor amorosit amb el seu ensenyament i les obres n'estiguin amarades. Els tres apòstols reben aquesta revelació del Pare perquè ho ensenyin a tothom.

A la muntanya alta del Sinaí Déu va donar la Llei a Moisès perquè regís la vida del poble de la primera aliança. I, en moments de crisi, Elies la va defensar, aquesta Llei, amb un gran zel. Ara, però, la transfiguració ens diu que la Llei ja no es troba en unes taules de pedra. La nova Llei és Jesús, amarada de l'Esperit Sant i tota ella imbuïda d'amor. Moisès i Elies, que havien parlat amb Déu al Sinaí, ara, parlant amb Jesús donen testimoniatge de la nova Llei per a la nova aliança. Tothom qui té fam i set de coses altes, sòlides, profundes, escoltant Jesús les podrà assaborir.

Quan els tres apòstols reflexionaren més tard, després de la passió de Jesús, sobre l'experiència que havien fet en aquella *mntanya*, compregueren que la transfiguració havia estat un signe profètic de la resurrecció del Senyor. I que els era un estímul per seguir Jesucrist pel camí de la vida, amb totes les dificultats que els comportava, amb l'esperança posada en el terme gloriós inaugurat a la Pasqua.

He dit a l'inici que l'evangeli que hem proclamat ens mostra la glòria celestial de Jesús, anticipada abans d'endinsar-se en la passió que el portarà a la mort en creu. Però aquest evangeli ens mostra, també, la vocació que hem rebut i el terme vers el qual s'encamina aquesta vocació. És la vocació de contemplar en la fe la glòria de

Jesucrist i d'escoltar amb orella ben atenta (cf. RB Pròleg, 9) cada dia la seva paraula per fer-la vida essent dòcils a l'Esperit Sant i posant l'amor a Déu i als germans per damunt de tot. La glòria de Jesucrist transfigura la nostra realitat petita i feble en fills de Déu. I transfigura el temps de la nostra existència en temps de comunió amb Déu, en anticipació de la glòria futura a la qual estem cridats. Els cos de Jesús transfigurat prefigura la realitat última que el Pare ens vol donar un cop hàgim superat el llindar d'aquest món. Mentre som en aquesta vida mortal, la llum de la transfiguració del Senyor, no sols ens permet de veure la nostra vida des d'una perspectiva nova i profunda, sinó que ens fa veure la història i cada persona amarades de l'amor de Déu i cridades, també, a ser transfigurades al final dels temps per do del Crist ressuscitat.

Descobrir en profunditat la persona de Jesucrist i deixar-se fascinar per ell, mou a posar en pràctica la veu del Pare. A escoltar-lo per fer vida la seva paraula i per correspondre amb amor a l'amor amb què ens estima. Aquí hi ha l'origen de la vida monàstica. Els monjos sempre hem viscut amb una intensitat espiritual particular la festa de la transfiguració de Jesucrist. Ens hem sentit cridats a estar amb ell per conèixe'l més i més, per escoltar assíduament la seva paraula, per deixar que transformi la nostra vida. Això ens ha portat al monestir per trobar un espai de silenci i una comunitat de germans que ens ajudi a tenir sempre els ulls i el cor fits en Jesucrist. Que ens ajudi a perseverar en el treball espiritual per anar superant tot el que en cadascú hi ha d'oposat a la l'Evangelí i anar transformant, transfigurant, el propi interior per arribar a fer-lo semblant al de Jesucrist. I això no pas per egoisme sinó per respondre a la vocació que hem rebut i per donar als altres allò que hem experimentat en el nostre combat espiritual i en la nostra contemplació orant de la Paraula del Crist.

Avui donem gràcies a Déu per haver acompanyat en el camí tres dels nostres germans que avui fa cinquanta anys van prendre els compromís de viure com a monjos en la nostra comunitat. I donem gràcies, també per haver-los concedit la fidelitat fonamental a la vocació que van rebre. Són els PP. Jordi Molas, Carles M. Gri i Jordi Castanyer. També va professar amb ells un germà del P. Jordi Castanyer, en Josep, que després d'un anys va deixar el monestir i fa poc va morir víctima d'una malaltia cancerosa; sempre va conservar una gran estimació per Montserrat. Avui el confiem a l'amor misericordiós del Pare. Els tres monjos que avui celebren el jubileu, des de responsabilitats diverses, han lliurat la seva vida a Montserrat i han exercit un servei pastoral que ha ajudat i ajuda moltes persones. En unir-nos a la seva acció de gràcies, els acompanyarem amb la nostra pregària ara que, amb joia renovaran el seu compromís monàstic.

Que el Crist ressuscitat vagi continuant l'obra que va iniciar en ells al moment del seu baptisme i de la seva professió monàstica perquè en la comunitat dels germans i en l'Església entera siguin testimonis de l'obra transformadora, transfiguradora, que Déu vol realitzar en tots els qui ha cridat a l'existència.

Després de la renovació del compromís monàstic dels nostres germans, celebrarem la litúrgia eucarística. El Crist ressuscitat serà present en la simplicitat del pa i del vi però amb tota la *glòria que li pertoca com a Fill únic del Pare*. I vindrà a nosaltres per ajudar-nos a anar transfigurant la nostra vida, en bé nostre i de tota la humanitat.